

טו אלול תשיג | 26/08/1953

“מדוע קיבלנו חוק נישואין וגירושין?” כתב ראש הממשלה דוד בן גוריון (שבעצמו התחתן בנישואים אזרחיים...) לאחר שביום ט”ו באלול תשי”ג (26.8.1953) עבר בכנסת חוק שיפוט בתי דין רבניים, המחייב את אזרחי ישראל מכל הדתות להתחתן (וחלילה להתגרש) במסגרת דתית. “האם כי אנו חושבים שרק בארמית ניתן לתת גט? קיבלנו חוק זה כדי לא להביא לקרע בעם ישראל. שיהודי דתי לא יוכל להתחתן עם בתו של יהודי לא דתי. קיבלנו זאת באהבה. לא עשינו זאת כטובה לדתיים, אלא עשינו מה שמוטל עלינו כמנהיגי העם היהודי”. יש היסטוריונים הטוענים כי בסופו של דבר המניעים כן היו פוליטיים, אבל בשורה התחתונה, החוק (שמקורו בהסכם הסטטוס קוו ובנוהג שהיה מקובל בארץ עוד מימי הטורקים) נשאר בתוקפו עד היום. וזאת, למרות ניסיונות חוזרים ושונים מצד גופים פוליטיים ומשפטיים לכרסם בו ולקעקעו. למרות הפגיעה המסוימת בחופש מדת, ולמרות הביקורת הרבה (המוצדקת והלא מוצדקת) על מוסדות הרבנות, מרבית הציבור ממשיך לרצות לבוא בברית הנישואים כדת משה וישראל. מזל טוב.

שטר כתובה כדת משה וישראל. צילום:ויקיפדיה
נחלת הכלל

